

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010724
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2113010724.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného S. V., o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, na základe sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 2T/45/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.08.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. V., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému S. V. výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 2T/45/2013 vo výmere 4 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona s poukazom na § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania zistil, že spôsob života odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nemožno hodnotiť ako riadny život. Odsúdený spáchal v skúšobnej dobe úmyselný trestný čin, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.06.2017 sp. zn. 3T/29/2016 a to za skutok právne posúdený ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 30.11.2015.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne odôvodnil a domáhal sa zrejme jeho zrušenia keď poukázal na to, že sudca okresného súdu mu zredukoval právo na spravodlivý proces tým, že nevyhovel jeho žiadosti, aby mu súd ustanovil právneho zástupcu, o ktorého ustanovenie požiadal na verejnom zasadnutí. Sudca nezohľadnil, že nemal finančné prostriedky na to, aby si takto zvolil obhajcu, pretože v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v Českej republike a väzenská služba Českej republiky neposkytuje známky na úradnú poštu do zahraničia. Rovnako namietal, že sudca sa nevysporiadal s otázkou zaujatosti, ktorú vzniesol voči prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava a Krajskej prokuratúry Trnava, čím bolo tiež porušené jeho právo na spravodlivý proces.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal

sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený S. V. bol v prejednávanej veci odsúdený za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 2T/45/2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Vyššie uvedený trestný rozkaz bol odsúdenému doručený dňa 05.02.2014 a právoplatnosť nadobudol dňa 20.02.2014.

Krajský súd, zhodne ako súd I. stupňa zistil, že skúšobná doba v prejednávanej veci plynula odsúdenému od 20.02.2014 do 20.02.2016.

Už pred uplynutím skúšobnej doby okresný súd zistil, že odsúdený v dňoch 19.05.2015 a 07.05.2015 spáchal pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, písm. f/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/263/2015 zo dňa 19.01.2016, ktorý rozsudok bol zaslaný a pripojený do spisu dňa 29.01.2016. Skutočnosť, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život preukazujú aj trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/33/2015 zo dňa 04.03.2015, Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/29/2016 zo dňa 07.03.2016, Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/110/2015 zo dňa 06.05.2015, ktorými bol S. V. odsúdený prevažne za prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 148 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorých sa jednoznačne dopustil v skúšobnej dobe v prejednávanej veci.

Súd I. stupňa začal konať o osvedčení resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe, keď určil termín verejného zasadnutia na deň 10.11.2016, na ktoré riadne a včas predvolal odsúdeného (predvolanie doručené 21.10.2016 na č.l. 177), pričom súčasťou tohto predvolania bolo aj poučenie o možnosti zvoliť si obhajcu, ako aj poučenie v zmysle § 40 odsek 2 Trestného poriadku o práve požiadať o ustanovenie obhajcu s tým, že zodpovedá za včasnosť zvolenia obhajcu ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 odsek 2 Trestného poriadku.

Vyššie uvedený termín verejného zasadnutia bol zrušený po tom, ako odsúdený vzniesol generálnu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom tak Okresného súdu Trnava ako aj Krajského súdu Trnava (č.l. 187), o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 07.03.2017 sp. zn. 3Ndt/4/2017 tak, že sa predmetná trestná vec týmto súdom neodníma.

V tomto štádiu konania okresný súd zistil, že proti odsúdenému sa vedú ďalšie trestné stíhania a tiež to, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.06.2017 sp. zn. 3T/29/2016 bol odsúdený uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa opätovne dopustil v skúšobnej dobe dňa 30.11.2015.

Na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu bol odsúdený dňa 09.08.2017 dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Českej republiky - Vazební věznice Liberec, na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Mladá Boleslav sp. zn. 4T/96/2013.

Predvolanie na termín verejného zasadnutia určený na deň 13.12.2017 bolo odsúdenému doručené do Věznice v Českej republike dňa 21.09.2017 (č.l. 304 a č.l. 317), súčasne s výzvou na vyjadrenie sa k prítomnosti na verejnom zasadnutí a opätovne aj s poučením o možnosti zvoliť si obhajcu prípadne požiadať o ustanovenie obhajcu v zmysle § 40 odsek 2 Trestného poriadku s tým, že za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu zodpovedá odsúdený.

Dňa 19.10.2017 doručil odsúdený Krajskej prokuratúre Trnava generálnu námietku zaujatosti proti všetkým prokurátorom Krajskej aj Okresnej prokuratúry v Trnave, ktorú súd I. stupňa hodnotil spôsobom, s ktorým sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje, preto v tejto časti na odôvodnenie napadnutého uznesenia poukazuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

Na základe vykonaného dokazovania mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný v skúšobnej dobe nevedol riadny život tak, ako to má na mysli ustanovenie § 50 odsek 4 Trestného zákona. Na túto

skutočnosť nasvedčuje rozsiahla trestná činnosť, za ktorú bol právoplatne uznaný vinným rozhodnutiami súdov tak, ako boli uvedené vyššie.

Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie v prejednávanej veci v rámci lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 50 odsek 5 Trestného zákona bolo zmarené zavineným konaním odsúdeného a jeho obštrukciami v konaní, z ktorých vyplýva jednoznačný zámer zmať rozhodnutie o neosvedčení v rámci jednoročnej lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 50 odsek 5 Trestného zákona. Práve toto zavinené konanie odsúdeného, spolu s trestným konaním, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Trenčín a skončené právoplatným rozsudkom zo dňa 29.06.2017 sp. zn. 3T/29/2016, odôvodňovalo vydanie rozhodnutia v lehote dvoch rokov, ktorá vyplýva z ustanovenia § 50 odsek 6 Trestného zákona.

K sťažnostnej námietke odsúdeného krajský súd dodáva, že v prejednávanej veci nezistil porušenie jeho práv na obhajobu a spravodlivý proces najmä z dôvodu, že bol riadne a včas poučený o možnosti zvoliť si obhajcu, prípadne jeho ustanovenie v zmysle § 40 odsek 2 Trestného zákona včas požiadať, ktorú možnosť nevyužil, čo správne vyhodnotil aj súd I. stupňa.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.